ע"ז שקורין גד וממלאים כוסות של מרקחים נסוכים לע"ז ששמה

לאחר שאכל ונותן על השלחן עם

עביד הכי: והא דליכא שלימה

לביתיה לא גרסי׳: המחליף בדבורו.

משנה בדבורו שלא יהא ניכר:

ננער שאינו מוליד שנאמר עריה

תעור קשתך עריה שאתה מסתכל

בה ממש בערותה היא תעיר קשתך.

ד"ח המסתכל המחשב בעריות

דאשת איש קשתו גבורת ידו ננערת

מתהלכת ומתמעטת כמו וב"מ דף כט:)

מצא כסות מנערה אחת לשלשים יום

א"נ כמו (שמות יד) וינער ה': הוי

קבל. הוי עניו ותחיה. קבל לשון אפל

עשה עלמך אפל ושפל: בים אפל

אין פוסחין בו חלונום לראום אם

נגעו. כנגע נראה לי בבית כתיבי

דמשמע נראה ממילא ועוד דכתיב לי

ולה לחוריש נמנה שהפלתו הנלתו

דכל זמן שאין כהן רואהו אין מטמא

בנגעים: שחול ועולר רחם חרץ לח

שבעה מים. קבר לא שבע ממתים

ועולר רחם בית הרחם שהוא קלור

ועלור לא ישבע מבעילות וכן ארך לא

שבעה מים: וכי מה ענין שאול וכו'.

למה נסמכו הני אהדדי: מכנים.

הזרע ומוליא הולד אף שאול מכנים

בקולי קולות. בבכי גדול קוברין את

המת: אינו דין שמוליאין אותו בקולי

קולות. שנאמרם יתקע בשופר גדול:

שעתיד הקב"ה להחיות. לימות

המשיח: לחחר שיחיו שוב חין

הוורין לעפרם. בין ט (לימות המשיח

בין לעולם הבא) אלא הבשר מתקיים

עליהם עד שישובו ויחיו לעתיד לבה:

בהדייהו. דמוומנין לעני: הא גדא ש ה מיי פיים מהלי

ל) סוטה מל: ב) וגי

הערוך ערך אבל דאובלא בבי"ת וע"ש שני פירושים], ג) בקרא כתיב יורא באל"ף, 7) ברכות לג. ע"ש, 5) [שם. ע"ש], 1) חולין ישי [מסי בלה], אוכן קלג., ז) [מסי כלה], אוכן קלג., ז) [מסי כלה], אוכן לעיל יד., ע) [נגעים פ"ב מ"ג] חולין יד., או ברות טוד, ל) בד"י ואיכה בֹן, נ) בס"א: לאומות העולם. ב. כש מ. למומות העולם, ס) [ויקלא יד], ע) [מועד קטן ח.], פ) [ישעיה כז], ל) ימות המשיח ולעולם ימות המשיח ולעולם

גליון הש"ם נמ' כל בית שאיז ד"ת נשמעין. עיין עירובין דף יח

מוסף רש"י ואל ימות לעולם הבא. שלא יזכר לו מעשה בלהה (דברים לג ו). בין שתי אותיות. כין שתי לזכרות (ברכות לג.). למילתיה הכי גבו. במיתהיה הכי גמי. במקום שלריכה נקמה דבר גדול הול (שם). אחת למדת טובה. כדלמריע בב"ק (לח.) מפלכן הופיע והפקיר ממוען לישרלל, שור של ישראל שנגח שור של עכו"ם ישרחג שנגח שור של עכו"ם פטור. הופיע, גלה והפקיר כשלה קבלו את התורה (שם). בית אפל. שלריך לפתוח לו חלונות לראות את נגעו, פוטרין אותו לגמרי, כדכתיב (ויקרא יד) כנגע נראה לי בבית, לי ולא לאורי, שאם עמד במקום אפל קסס ענוד במקום מפנ ולכין שם להדליק אח הנר, אינו נגע (חודין י-). מה רחם מכנים. הזכע, מו). הולד (ברכות מו). שאול. קבר, שוכנים! בו בקולות. של בכי ומספד מוח

יקבוהו. מנקבים אותו לשון (מלכים ב יב) ויקוב חור בדלתו: חוכלה דקלרי. כלי של כובסין שהוא מנוקב ומולפין בו מים על שולחן. שכן עושין שמניחין שלחן ערוך במאכל ומשתה לשם אומה הבגדים: ומרוה גם הוא יורה. מי שמרווה את תלמידו בדבר הלכה גם הוא יורה לעולם הבא. ל"א ומרוה לשון מורה: ואסה מני: הא. דקאמר אסור: דאיכא שלימה בהדיה. שמביא שלימה

לך לקן וסנות ומעמוד וגו'. רמז לו שימות ויעמוד לאחר מכן לקך הימין לקץ שעתיד הקב"ה להחזיר ימינו לפניו שהרים השיב אחור ימינוש: מרחמם. בעוה"ו: ינהגם. לעוה"ב: שתי אותיות. של שם כך שמעתי. ל"ה כל שמות על שם דאמרי׳ בעלמא (חגיגה דף מה) לבאות אות הוא בלבא שלו קרי להו אותיות לשון מופלא: גדול מקדש. חשוב הוא: למילתיה הכי נמי. דגדולה היא וכדעולא: שתי הופעיות. דכתיב אל נקמות ה' אל נקמות הופיע ואיכא תרי נקמות וחדא הופעה בתרוייהו ודמי כמאן דאיכא אכל נקמה ונקמה חדא הופעה: חדה לטובה. של ישרחל שסילק שכינתו מאומות העולם ובא על ישראל וקרי ליה נקמות משום דתגמול טוב הוא שזכו לשכינה על שאמרו נעשה ונשמע ונקמה היינו תגמול ואחת לפורענות לעובדי כוכביסי שנפרע מהו ליום הדין כדאמרינן בפרק קמא דמסכת ע"ז (דף ד.) נוקס ה' ובעל חמה לעכו"סט שהוא בעלמו ובכבודו נפרע מהן והיינו הופעה: ובדעת. מפני הדעת מלאו כל החדרים הון: בשביל לחמך. שנתת למי שחין בו דעה ישימו מזור תחתיך: כל חשך טמון ללפוניו. כל לילה לפון ונחבא ממלפוני התורה שאין דברי תורה נשמעין באותו בית: מאכלהו אש לא נופח. זה חשו של גיהנס שחין לריך נפוח: ירע שריד באהלו. מי שרע בעיניו שיש שריד באהלו: כל שאינו משייר פתיתין. דלריך לשייר כדכתיב אכול והותר (מלכים ב ד):

והא אמר רבי אלעור

יקבוהו לאום ואין ¢לאום אלא עוברין שנאמר יולאום מלאום יאמץ ואין קבה אלא קללה שנאמר ²מה אקב לא קבה אל ואין בר אלא תורה שנאמר ינשקו בר פן יאנף עולא בר ישמעאל אומר מנקבין אותו ככברה כתיב הכא יקבוהו לאום וכתיב התם יויקב חור בדלתו ואמר אביי כי יאוכלא דקצרי ואם למדו מה שכרו אמר רבא אמר רב ששת זוכה לברכות כיוסף שנאמר יוברכה לראש משביר ואין משביר אלא יוסף שנאמר יויוסף הוא [השלים על הארץ הוא] המשביר לכל עם הארץ אמר רב ששת כל המלמד תורה בעוה"ז זוכה ומלמדה לעולם הבא שנאמר יומרוה גם הוא יורה אמר רבא מניין לתחיית המתים מן התורה שנאמר יחי ראובן ואל ימות יחי ראובן בעולם הזה ואל ימות לעולם הבא רבינא אמר מהכא יורבים מישני אדמת עפר יקיצו אלה לחיי עולם ואלה לחרפות לדראון עולם רב אשי אמר מהכא ייואתה לך [לקץ] וְתנוח ותעמוד לגורלך לקץ הימין אמר רבי אלעזר כל פרנם שמנהיג את הצבור בנחת זוכה ומנהיגם לעוה"ב שנאמר יבי מרחמם ינהגם ועל מבועי מים ינהלם יבים יוא"ר אלעזר גדולה דעה שניתנה בין שתי אותיות שנאמר 2יכי אל דעות ה' וא"ר אלעזר גדול מַקדש שניתן בין שתי אותיות שנאמר יפעלת ה' מקדש ה' כוננו ידיך מתקיף לה רב ארא ∘קרחינאה אלא מעתה גדולה נקמה שניתנה בין שתי אותיות דכתיב "אל נקמות ה' אל נקמות הופיע אמר ליה למילתיה הכי נמי כדעולא דאמר עולא שתי הופעיות הללו למה אחת

למדת מובה ואחת למדת פורענות ואמר ר' אלעזר כל אדם שיש בו דעה כאילו נבנה בית המקדש בימיו שזה ניתן בין שתי אותיות וזה ניתן

בין שתי אותיות ואמר ר' אלעזר כל אדם שיש בו דעה לסוף מתעשר שנאמר בובדעת חדרים ימלאו כל הון יקר ונעים ואמר ר' אלעזר כל אדם שאין בו דעה אסור לרחם עליו שנאמר יכי לא עם בינות הוא על כן לא ירחמנו עושהו ויוצרו לא יחונגו וא"ר אלעזר כל הנותן פיתו למי שאין בו דעה יסורין באין עליו שנאמר זילחמך ישימו מזור תחתיך אין תבונה בו ואין מזור אלא יסורין שנאמר זוירא אפרים את חליו ויהודה את מזורו ואמר ר' אלעזר כל אדם שאין בו דעה לסוף גולה שנאמר יילכן גלה עמי מבלי דעת ואמר ר"א ייכל בית שאין דברי תורה נשמעים בו בלילה אש אוכלתו שנאמר ייכל חשך טמון לצפוניו יעוני אבור אין בין האין דבור החירונים בין בין היינו אלא ת"ח שנאמר יובשרידים אשר ה' קורא ואמר בבר בקלתר מכון תאכלהו אש לא נופח ירע שריד באהלו יאין שריד אלא ת"ח שנאמר יובשרידים אשר ה' קורא ואמר בבר בקלתר מכון רא אלעזר כל שאינו מהנה תלמידי חכמים מנכסיו אינו רואה סימן ברכה לעולם שנאמר יצאין שריד לשבתר פגלת יו מקדש ר' אלעזר כל שאינו מהנה תלמידי חכמים מנכסיו אינו רואה סימן ברכה לעולם שנאמר יצאין שריד לשבתר פגלת יו מקדש לאכלו על כן לא יחיל מובו אין שריד אלא תלמידי חכמים שנאמר ובשרידים אשר ה' קורא ואמר רבי אלעזר בל שאינו משייר פת על שלחנו אינו רואה סימן ברכה לעולם שנאמר אין שריד לאכלו 11 אל נְקְּמֵּוֹת יְיֵּ אֵל על כן לא יחיל מובו והאמר רבי אלעזר כל המשייר פתיתים על שלחנו כאילו עובד ע"ז שנאמר הופיע: מהעורכים לגד שלחן והממלאים למני ממסך לא קשיא יהא דאיכא שלימה בהדיה הא דליכא שלימה -23 בהדיה ואמר רבי אלעזר "כל המחליף בדבורו כאילו עובד ע"ז כתיב הכא בוהייתי בעיניו כמתעתע וכתיב התם 25 הבל המה מעשה תעתועים ואמר רבי אלעזר כל המסתכל בערוה קשתו ננערת שנאמר עריה תעור קשתך ®ואָמר רבי אָלעזר לעולם הוי קבל וקיים אמר רבי זירא אף אגן גמי תגיגא 20 יינא אף אגן נמי תגיגא. יבית אפל אין פותחין לו חלונות לראות נגעו ש"מ אמר ר' מבי אמר רבי יאשיה מאי דכתיב שאול ועוצר רחם ארץ לא שבעה מים וכי מה ענין שאול אצל רחם אלא לומר לך מה רחם מכנים ומוציא אף שאול מכנים ומוציא והלא דברים קל וחומר ומה רחם שמכניםין בו בחשאי מוציאין ממנו בקולי קולות שאול שמכניסין 🌣 בו בקולְות אינו דין שמוציאין ממנו בקולי קולְות מיכן תשובה לאוִמרין אין תחיית המתים מן התורה תנא דבי אליהו צדיקים שעתיד הקדוש ברוך הוא להחיותן האינן חוזרין לעפרן שנאמר יוהיה הנשאר בציון והנותר בירושלים קדוש יאמר לו כל הכתוב לחיים בירושלים מה קדוש לעולם קיים אף הם לעולם קיימין

אַניים בי אָפּר זַיְרב וְהוּא לא יוּבַל לְרָפּא לֶבֶם וְלֹא יִגְהָה מִבֶּם מְזוֹר: הושע ה יג 19. לָבוּ גְּלָה עַמִּי מִבְּלִי דְעַת וּבְבוּוֹ מְתִי רְעָב וַהְמוֹנוֹ צַחַה צְמָה ישעיהו ה יג 20. כָל חשׁך טְמוֹן לְצָפּוּנְיו הְאָבְלָהוּ הַאָּבְלָהוּ הִיבּ לְרָפּא לְצָפּוּנְיו הְשָׁרְ שְׁמִן לְצָפּוּנְיו הְנִירוּשְלֵם הְתָּהְה פְּאַשְר אָמָר יִקְרָא בְּשָׁם יְיִ יְמָלֵט כִי בְּחַר צִיוֹן וּבִירוּשְלֵם הְתָּהְה פְּאַשר אָמֵר יְּמָרָא בְּשָׁם יְיִ יְמָלֵט כִי בְּחַר צִיוֹן וּבִירוּשְלֵם הְתָּהְה פְּאַשר אָמֵר יִקְרָא בְּשָׁם יִי יְמָלֵט כִי בְּחַר צִיוֹן וְבָּוֹה וְלֹא בְּרְבִּה בְּאַה עִירְים אָרָץ לְיִים בְּלָא יְחִילּ טִיבוֹ בְּעִר יְבְּשְׁה הָלְ אָתְר הְלָּאְ הְלֹא בְּרְבָה ישעיהו סה יא 24. אל. אלי בְּיִרְה בְּמָתְעָתָע וְהַבָּאתִי צְלִי קְלְהָׁה וְלֹא בְּרְבִּה בְּיִה שִׁלְחְן הִימִמֹלְאִים לְמְנִי מִמְּטְף: ישעיהו סה יא 24. אל. אביר הְמָה עַתְּעַת וְהַבָּאתִי צְלִי הְשְׁבְּיוֹ הְעָלְי בְּלְּבְּיִי הְשְׁרָחִים אָת הָר קְּדְשִׁי הְעִרְכִים לְגִּר שְׁלְחָן הְהַמָּמֹלְאָהִים לְמְנֵי מִמְּטְרְּה שִׁל אִמְרְ הְבָּבְּי בְּעִר בְּקְבְּה בְּיִבְּי הְיִבְיִם בְּאָר בְּיִבְּי הְיִבְּי בְּעִבְּי בְּבְּי הְיִבְּי בְּיִבְּי הְבְּיְבְּי הְעָרְם הְּבְּי הְיִים הְרָיְהְ הַשְׁרָף הְיִבְיה בְּעְרְי הְשְׁבֶּיה בְיבִים בְּבְּתְ בְּבְּיִי הְשְׁרָחוֹ הְאָלָם בְּלִי הְשְׁרָם הְיִבְּי הְבְּבְּי הְבְּיִי הְשְׁבְּיִם הְעִים בְּעִתְ פְּקְבְּיהְ בְּעָר בְּבְּבְרִים הְבְּיוּ הְבְּיִים בְּתִים בְּיִבְים בְּבָּת בְּבְּיִים בְּירוּשְלָם בְּיִבְּי בְּיִים בְּירוּשְלָם בְּצִיוּ הְבְּיִים בְּירוּשְלָם בְּיִים בְּרִים בְּבְּיוּ בְּבְיוּים בְּיִים בְּירוּשְלָם בְּיִבּים בְּירִים בְּבְּיוּ בְּבְיוֹים בְּיִים בְּבְּיוּם בְּאָבְים בְּבְּיוּבְיְיִים בְּבְייִים בְּבְיים בְּבְיוּה בְּיִבְים בְּבְייִים בְּבְּבְים בְּבְּיִים בְּבְיוּ בְּעָּבְּיְיִים בְּיִבְיבְּיִים בְּבְּיִים בְּבְיוּבְּיִים בְּבְיוּים בְּיִים בְּיִים בְּבְיוּבְיִים בְּיִים בְּבְּיִים בְּבְּבְּיוּבְיוּים בְּיִים בְּיִים בְּבְיבָּים בְּיוּבְּיִים בְּבְּיִים בְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְיוּים בְּיִבְיוּם בְּיִבְּיְים בְּיִיוּבְיְיבְּיבְּיוּבְייִים בְּבְיוּבְּיִם בְּיִבְּיְיִים בְּיִבְּיִים ב

המשייר פתיחין על שולחנו כאילו עובד ע"ז שנאמר העורכים לגד ו א מיי פ"ג מהלי מ"ם הלי יג סמג עשין יב שלחן. שכן עושין שמניחין שלחן ערוך במאכל ומשתה לשם אותה מוש"ע יו"ד פיי רמו פעיף

ו ב ג טוש"ע או"ח סי" . סעיף ב וטוש"ע י"ד סי לחחר שחכל ונותן על השלחן עם "קעח פעי גן:" הפתיתין ששייר דמחזי דלשם ע"ז ח ד מיי פייד מהלי עביד הכי: והא דלילא שלימה שומאת לרעת הלי ה:

קשתו ננערת. כח קושי חבר שלו תורה אור השלם ו. וַיֹּאמֶר יְיָ לֶה שְׁנֵי גוֹיִם בְּבִטְנֵךְ וּשְׁנֵי לְאָמִים מִמְּעִיךְ יִפְּרֵדוּ וּלְאם מַלְאם יָאֵמֶץ וְרַב יִעֲבֹד צְעִיר: בראשית כה כג 2. מָה אֶקֹב לֹא קַבֹּה אֵל וּמָה אָזְעם לֹא זָעַם יְיָ: במדבר כג ח

במדבר כג זה נְשְׁקוּ בָּר פָּן יֶאֻנָף וְתֹאבְדוּ דֶרֶךְ כִּי יִבְעַר בְּמְעַט אַפּוֹ אַשְׁרֵי כְּל תהלים ב יב חוסי בו: 1. מֹנֵע בָּר יִקְבָהוּ לְאוֹם 1. מֹנֵע בָּר יִקְבָהוּ לְאוֹם וּבְרָכָה לְרֹאשׁ מַשְׁבִּיר: משלי יא כו

 זַיִּקָח יְהוֹיֶדְע הַכּהֵן
אָרוֹן אֶחֶד וַיִּקֹב חֹר בְּדַלְתוֹ וַיִּתַן אֹתוֹ אֵצֶל הַמְּלְבֵּח מִיְּמִין בְּבוֹא אִישׁ בִּית יְיָ וְנְתְנוּ שְׁמָּה הַבְּהַנִים שׁמְרֵי הַפְּף אֶת כָּבֶּעָ בַּבֶּעָ בָּל הַבָּטֶף הַמּוּבָא בֵית יָיָ: מלכים ב יב י יוֹסף הוא הַשַּׁלִיט עַל. 6. וְיוֹסֵף הוּא הַשַּׁלִיט עַל הָאֶרֶץ הוּא הַפַּוּשְׁבִּיר לְבָל עִם הָאָרֶץ וַיָּבֹאוּ אֲחֵי יוֹסֵף וַיִּשְׁתַּחֲווּ לוֹ

אַפַּיִם אָרְצָה: בראשית מב ו ר. נָפָשׁ בְּרָכָה תְּדֻשְׁן. 7. נָפָשׁ בְּרָכָה תְּדֻשְׁן ומוליא לתחיית המתים: שמכניסין בה ומַרְנָה גַּם הוֹא יוֹרָא:

-8. יִחִי רִאוּבֵן וְאַל יָמֹת 8 וְיהִי מְתָּיו מִסְפָּר: דברים לג ו דברים לג ו 1. וְרַבִּים מִיְשֵׁנֵיְ אַדְמַת

עולם ואלה לחיי עולם ואלה לחרפות לְדָרְאוֹן עוֹלָם:

10. וְאַתָּה לֵךְ לַקַּץְ וְתְנוּחַ וְתַעֲמֹד לְגֹרְלְּךְ לְקַץְ הַיֶּמִין: דניאל יב יג 11. לא יִרְעָבוּ וְלֹא יִצְמָאוּ וְלֹא יַבָּם שֶׁרְב ַּיְבֶּים יְּנְהָנֵם וְשְׁמֶשׁ כִּי מְרְחֲמָם יְנַהֲנֵם וְעַל מַבּוּעֵי מִיִם יְנַהֲלֵם:

12. אַל תַּרְבּּוּ תְדַבְּרוּ גְּבֹהָה גְבֹהָה יֵצֵא עָתָק מִפִּיכֶם בִּי אֵל דֵעוֹת יְיָןְלוֹ נְתְבָּנוּ עֵלְלוֹת:

אָדֹנָי כּוֹנְנוּ יָדֶיקּ: שמוח מו יז

תהלים צד א 15. וּבְדעת חְדָרִים יִּמְלְאוּ בָּל הוֹן יָקְר וְנָעִים: משלי כד ד 16. בִּיבשׁ קְצִירְה ַּוְצָּיִם. 16. בִּיבֹשׁ קְצִירָה תִּשְׁבַרְנָה נָשִים בָּאוֹת מְאָירוֹת אוֹתָה בִּי לֹא עַם רחמנו עשהו ויצרו לא כל אַנשי בריתר השיאור יָבְלוּ לְךְּ אַנְשֵׁי שְׁלֹמֶךְ לַחְמְךְּ יָשִׁימוּ מָזוֹר לַחְמְךָּ יָשִׁימוּ מָזוֹר תַּדְתָּיִרְ אֵין הְּבוּנְה בּוֹ: עובדיה א ז 18. וַיַּרְא את מזרו וילך אפרים אל